

РЕШЕНИЕ

№ 2107

гр. София, 20.04.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 17 състав, в публично заседание на 20.03.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Юлия Раева

при участието на секретаря Албена Рибарска, като разгледа дело номер **9767** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 172, ал. 4 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба на К. П. Ж. от [населено място], жк Д. 2, [жилищен адрес]06 срещу Заповед № 95894 от 28.09.2011 г. на началника на ОПП-СДВР за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 171, т. 1, б. „е” ЗДвП – „изземване на свидетелството за управление”.

В жалбата се твърди, че не са изпълнени материалноправните предпоставки за прилагане на процесната принудителна административна мярка (ПАМ), тъй като лицето не е собственик на МПС.

В съдебно заседание процесуалният представител на жалбоподателя поддържа жалбата на изложените в нея основания. Моли да бъде отменена заповедта.

Ответникът по жалбата – началникът на Отдел „Пътна полиция” при СДВР, редовно призован, не изпраща процесуален представител и не изразява становище по жалбата.

Съдът, като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено следното:

Жалбата е подадена срещу подлежащ на обжалване пред административния съд административен акт. Жалбоподателят разполага с активна процесуална легитимация. Абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата е наличието на правен интерес, който се извежда от засягането с административния акт на права, свободи или законни интереси. В случая е безспорно, че издадената заповед за временно отнемане свидетелството за управление засяга правата на водача на МПС,

тъй като го лишава от възможността да управлява МПС. На последно място съдът установи, че жалбата е подадена при спазване на установения срок. По изложените съображения жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

От представените по делото доказателства се установява, че на 18.08.2011 г. около 21.15 ч. в [населено място] жалбоподателят е управлявал мотопед „П.“ без регистрация и сключена валидна застраховка „Гражданска отговорност“. На водача е съставен Акт за установяване на административно нарушение № 176345 от 18.08.2011 г. за установяване на административно нарушение по чл. 315, ал. 1, пр. 2 от Кодекса за застраховането. Водачът не оспорва, че не разполага с сключена валидна застраховка „Гражданска отговорност“. Твърди, че не е собственик на мотопеда и не е негово задължението да сключи такава застраховка.

При така установената фактическа обстановка, съдът направи следните изводи от правна страна:

По аргумент от разпоредбата на чл. 172, ал. 1 от ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 4 и т. 5, буква „а“ се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност. Заеманата от издателя на акта длъжност – началник ОПП-СДВР се идентифицира с ръководител на служба за контрол по този закон. Със Заповед № Из-1393 от 09.08.2007 г. на министъра на вътрешните работи началникът на ОПП-СДВР е изрично оправомощен да прилага принудителни административни мерки по ЗДвП. Следователно административният акт е издаден от компетентен административен орган.

При издаването ѝ е спазена установената писмена форма.

Съдът не констатира допуснати съществени процесуални нарушения.

Не е налице и противоречие на материалноправните разпоредби.

Съгласно чл. 171, т. 1, б. „е“ ЗДвП ПАМ „изземване на свидетелството за управление“ се прилага на водач, който управлява моторно превозно средство без застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите - до предоставяне на сключена валидна застраховка. Правнорелевантен факт при преценка на материалната законосъобразност на процесната заповед е дали към датата на издаване на заповедта водачът е предоставил на контролните органи сключена валидна застраховка като е без значение обстоятелството дали водачът е и собственик на МПС. Законът не разграничава задължението за носене на документ за сключената застраховка между водача и собственика на МПС. Жалбоподателят не спори, че не е носил документ за удостоверяване сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ и че такава въобще не е била сключвана. При издаването на оспорената заповед не се изследва административнонаказателната отговорност на адресата, за да се установява извършването на административно нарушение и вина, в каквато насока се развиват доводи в жалбата. Принудителните административни мерки са вид административна принуда, без да имат санкционен характер. Достатъчно е установяването на обективната противоправност на деянието (в този смисъл Решение № 4364 от 28.03.2011 г. на ВАС по адм. д. № 8711/2010 г., VII о.).

По изложените съображения оспорената заповед е законосъобразна и подадената срещу нея жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. последно от АПК, Административен съд София-град, I отд., 17-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на К. П. Ж. от [населено място], жк Д. 2, [жилищен адрес]06 срещу Заповед № 95894 от 28.09.2011 г. на началника на ОПП-СДВР.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд на Р. Б. в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: